

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Bla j, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

O mare putere, răbdarea

Dumnezeu a pus în firea omului o lege, care lucrează fără să ne dăm noi seama de ea, și adeseori împotriva voinții noastre, dar spre binele nostru. Aceasta e uitarea durerilor și a suferințelor, a relelor prin care am trecut.

Dacă omul nu ar avea putere să uite durerea ce s'a implântat odată în trupul sau în sufletul său, ci ar sta în noi mereu vie, ca o rană deschisă, — nu ar putea trăi.

Să-și aducă fiecare aminte de suferințele mari din viața lui, și să se întrebe dacă ar mai putea lucra ceva, când acele dureri le-ar simți și acum vii, ca și atunci când s'au întâmplat?

Uitarea vine fără voia noastră, ca o lege a firii. Uneori voim să ne simțim mereu cu inima sfâșiată, — de pildă când ne moare un om iubit, părintele, soțul ori copilul. Și după luni sau ani, băgăm de seamă, că durerea s'a îmblânzit, că începem să uităm.

Dumnezeu a lăsat această lege, pentru că fără ea omul, după o suferință mare, n'ar mai putea trăi.

Răbdarea necazurilor și a relelor, când ne învăluim și ne luptăm cu ele, este o virtute pe care omul o câștigă pe încetul, dar care iarăși ne este de mare folos în viață. Fără răbdare ca și fără uitare, nimeni n'ar putea trăi pe pământ.

Cea din urmă ni-se dă de-a gata, fără să o cerem. Cea dintâi, răbdarea, o câștigăm numai după multă încercare. Sunt oameni, cari din firea lor sunt mai răbdători, sunt mai tari la suferință și la necazuri. Alții sunt mai simțitori, ori mai ales, mai plini de închipuire.

Pentru cei mai mulți oameni, răul nu e niciodată așa de mare, cum ni-l închipuim noi, cum îl creștem noi cu mintea noastră, tot gândindu-ne la el.

A răbda nu însemnează a nu lupta împotriva răului; a pune brațele crucii și a aștepta să treacă, sau să ne scape alții de el, ci a înțelege ce se poate înlătura din el prin voința și munca noastră, și a nu ne înfrica pentru partea de rău pe care nu o putem șterge, sau nu o putem înlătura atunci, ci numai mai târziu.

Oamenii și popoarele care își dau silința să înlătore pricinile relelor din

lume și din viață, cari luptă împotriva lor cât le stă în puteri, dar nu se înfrică și nu-și pierd curajul pentru ceea ce e de neînlăturat, — sunt cei mai tari în lume, și singurii cari merg sigur la biruința din urmă.

Răbdarea e o mare putere, pe care omul și-o poate câștiga cu înțelepciunea și voința lui. Inarmat odată cu ea, viața ajunge pentru oricine mai plăcută și mai ușoară.

Dela Secțiile Aстреi.

Ziua de 8 Iunie

Cum a fost sărbătorită la București

În 8 Iunie 1930, M. Sa Regele Carol al II-lea, în fața parlamentului țării, depune jurământul de rege. De atunci începând, în fiecare an se prăznuște această zi, care a devenit zi de sărbătoare a țării.

În această zi țara îmbracă haină de sărbătoare, și în fața tronului regesc își așterne nădejile zilei de mâine.

Căci neamul românesc are multe de înfăptuit în viitorul său. E un popor tânăr, care privește mereu înainte. Imprejurări nenorocite l-au oprit ca să arate lumii tot ce poate, să facă să incoltească și să crească toate comorile sufletului său lăsat moștenire dela cele mai mărețe popoare de altă dată.

Drumul poporului românesc duce spre înălțimi. Căci poporul nostru are datoria să facă să strălucească încodată mândria, atotputernicia și strălucirea strămoșilor săi.

În drumul său spre ideal, poporul românesc și-a înfrățit pașii cu acei ai familiei domnitoare din ziua de azi.

Cu ai bătrânului rege Carol, care a străjuit la declararea independenței țării, care a îndeplinit un vis al țării încoronându-se cu coroana *Regatului României*, și care a luptat alături de dorobanțul român în tranșeele Balcanilor, făcând să treacă faima vitejiei românilor peste țări și mări.

Cu ai regelui Ferdinand care în mulțimea gloanțelor războiului mondial, încurajând soldații de pe front și mângâind pe cei din spitale, a îndeplinit visul de veacuri al neamului nostru, făcând *România Mare*.

Cu ai M. Sale Regelui Carol al II-lea, care e sortit să desăvârșască moștenirea lăsată de înaintași și de care sunt legate nădejile viitorului nostru.

Și de aceea în această zi când poporul

românesc prăznuște patru ani dela Restaurație, patru ani de când M. S. Regele a luat locul înaintașilor săi, simte tot trecutul glorios al neamului și toate înfăptuirile mărețe pe cari trebuie de aci înainte să le înfăptuiască.

Strălucirea cu care a fost sărbătorită, e vrednică de măreața zi.

La București au fost de față toți primarii țării. A fost reprezentată astfel întreaga țară, rege și popor.

S'a slujit cu acest prilej la biserica Domnița Bălașa, — cea mai frumoasă biserică din București, — un Tedeum, la care a luat parte întreg guvernul precum și reprezentanții tuturor instituțiilor de seamă din București. A slujit însuși I. P. S. S. Patriarhul Miron.

La ora 10^{1/2}, primarii țării, în frunte cu primarii capitalei, au defilat în fața palatului regal. M. Sa Regele și M. S. Voevodul Mihai din balconul palatului salută pe reprezentanții țării.

Trec apoi cu toți la Arenele romane, unde mai târziu, sosește și M. Sa Regele și Voevodul Mihai. Urarele celor de față nu mai conținesc când M. Sa își face intrarea.

Primarul Bucureștilui rostește o cuvântare, spunând „că vor duce românilor de pretutindeni gândul Tău mare de înălțare românească”.

În uralele mulțimii, răspunde M. Sa Regele spunând: „În sufletele voastre, în inimile voastre, simt bătând lângă Mine inima întregului Meu popor, și în aceste zile de necontenită luptă, puterea Mea nu pot s'o culeg decât chiar din sufletul și inima poporului Meu”.

Seara întreg orașul a fost iluminat.

La Bla j

s'a slujit în această zi un Tedeum. A pontificat Revs. Iacob Popa canonic prepozit, înconjurat de un sobor de preoți.

După slujbă —, la fiecare școală în parte, s'a vorbit elevilor despre însemnătatea zilei. La școala de fete a vorbit d. A. Lupeanu-Melin directorul liceului de fete; la liceul de băieți d. Laurean Puia profesor; la școala normală de băieți d. V. Stoica profesor iar la Școala Comercială de băieți, d. Olimpiu Barna profesor.

Seara, instituțiile și casele particulare din centrul orașului au fost iluminate până târziu.

O furtună puternică nimicește un oraș întreg. Orașul San-Salvador din America, a fost pustit în săptămâna trecută de o furtună cumplită. O ploaie mare însoțită de vânt, s'a abătut deasupra orașului și împrejurimilor. Au fost omorâte 150 de persoane și altele 500 a fost grav rănite. Numeroase clădiri publice au fost dărâmate. Pagubele sunt de zece de milioane dolari.

Nădejdea

„Ne lăudăm întru necazuri, știind că necazul răbdare lucrează, iară răbdarea încercare, iară încercarea nădejde, iară nădejdea nu se rușinează“. Din apostolul Romineci III. după Rusalii (Romani 5, 1—10).

Bătrânului Simeon i-a făgăduit Domnul că nu va muri, până nu va vedea pe Mesia. Cât de mult s'a dorit el după Mesia! Toate gândurile lui numai într'acolo se întâlneau, ca să-l vadă pe mult făgăduitul Mesia. Iară când l-a văzut, copilăș mic cum era încă Mântuitorul, a spus: »Acum slobozești pe robul tău, Stăpâne, după cuvântul tău cu pace, căci văzură ochii mei mântuirea ta, care ai gătit înaintea feței tuturor popoarelor, lumină întru lămurirea neamului și mărirea popoului tău Izrail« (Luca 2, 29—32). Simeon bătrânul a avut deci nădejde, nădejde tare și sigură. Astfel de nădejde a avut și psalmistul David care zice, la psalm 55: »Întru Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiui teme; ce-mi va face mie trupul?«

O astfel de nădejde trebuie să avem și noi. Numai în Dumnezeu trebuie adevărat să nădăjduim și nici când să nu nădăjduim în bani și alte bunuri pământești, în oameni, în puternicii pământului, în prieteni și neamuri.

Ascultați ce frumos vorbește sf. Bernard în privința aceasta, ce rugăciune mi-aunată și-a făcut el:

»Tu, Doamne, și numai tu singur ești nădejdea mea. Orice fac, orice gândesc,

orice sufer și doresc, tu, Doamne, ești nădejdea mea. Tu ești singurul obiect al tuturor făgăduințelor mele, tu singura cauză a tuturor așteptărilor mele, tu singurul obiect al tuturor făgăduințelor mele, tu singura cauză a tuturor așteptărilor mele. Fie alții mândri pe vrednicile lor, laude-se cu aceea că ei suportă povara și fierbințeala zilei, că postesc sâmbăta de două ori, și ea nu sunt ca alți oameni: Mie nu-mi trebuie nimic din toate acestea. Eu numai de Dumnezeu doresc să mă alipesc, și uumai în el să-mi pun nădejdea«.

Sfânta Tereza spunea: »Recunosc mai bine decât oricând, că omul nu se poate încrede în făgăduințele oamenilor. Singurul prieten, pe care pot zidi, este Dumnezeu din ceruri. Când mă încred în el, mă simțesc atât de tare, încât îmi face impresia că mă pot pune împotriva lumii întregi, chiar și dacă m'ar ataca deodată«.

Venceslav, regele Bohemilor, a plecat în războiu. N'a avut însă noroc, pentru că a fost prins cu întreaga oaste sa, bătută și împrăștiată. În prisoare a fost apoi înțrebat, cum i-se pare și cum se simte. »Nici când nu mi-a mers mai bine decât acuma și aici«, răspuse el. »Pentru că, până eram înconjurat de toată puterea mea armată, n'aveam vreme să mă gândesc la Dumnezeu. Acuma însă, lipsit de orice putere, mă gândesc numai la Dumnezeu și'n el îmi pun toată nădejdea; pentru că el, și de asta sunt sigur, nu mă va lăsa, ci mă va asculta, când mă rog către dânsul«.

Trebuie să nădăjduim cu încredere tare și sigură, pentru că Dumnezeu este, veșnicul și neschimbatul, pe care se întemeiază nădejdea noastră. De aceea zice sf. apostol Pavel în epistola sa către Evrei: »să ținem mărturisirea nădejzii neclintită, căci credincios este celce a făgăduit« (10, 23).

Dreptul Iov a fost pedepsit de Dumnezeu cu o boală grea și urită, cu lepră.

Și-a mai pierdut și averea. Toate acestea însă nu l-au putut despărți de Dumnezeu. Când soția lui l-a îndemnat să se deslipească de Dumnezeu, care l-a părăsit cu desăvârșire, și să moară mai bine decât să mai sufere atâta, el i-a răspuns: »vorbești ca o nebună«. Iară când prietenii lui l-au batjocorit, că încă tot mai ține la Domnul, le-a răspuns: »Chiar și dacă m'ar ucide Domnul, tot așa nădăjdui întru dânsul«.

Tobie cel bătrân a orbit și și-a pierdut și averea. Cu toate acestea n'a încetat a-i servi Domnului său. Prietenii și rudeniile începură atunci să-l batjocorească zicându-i: »Iată cum te-a răsplătit Dumnezeu, pentru că ai miluit săracii și ai îngropat morții altora!« Tobie însă le-a răspuns: »Nu vorbiți astfel. Că noi suntem copiii sfinților patriarhi și așteptăm viața pe care va da-o Dumnezeu acelor, cari nu și-au întors credința dela dânsul«.

Sf. Ambrosiu ne îndeamnă să nădăjduim într'una, pentru că unde este priemejdia mai mare, acolo este ajutorul lui Dumnezeu mai aproape.

Sf. Francisc de Sales avea atâta încredere în Dumnezeu, încât cunoscuții și prietenii lui îl asemănau cu un zid de apărare, pe care nici cele mai puternice tunuri nu sunt în stare să-l dărâme. »Nu-mi pot închipui — spunea el — ca celce crede în pronia cerească, care poartă de grijă și celui mai neînsemnat vierme al pământului, să nu aștepte bine dela tot aceea ceace trimite Dumnezeu asupra lui«.

Sf. Clemente Hofbauer, apostolul Vienei, s'a rugat mai multă vreme să-i îplinească Dumnezeu o cerere. Dar cererea nu i-a fost împlinită. El însă n'a desnădăjduit ci astfel s'a rugat către Isus: »Doamne, Isuse Hristoase, vom vedea, care dintre noi doi va ceda mai iute, eu ori tu. Că eu nu cedez adevărat nu desnădăjduesc, ci mă rog într'una, iar pe urmă totuși tu vei ceda și-mi vei împlini cererea«.

„Foița UNIRII POPORULUI“

Dumnezeu toate le face cu dreptate

Unui călugăr oarecare, cuprins fiind de spiritul invidiei, i-se urî de viața lui de pustnie ce și-o petrecea într'o mănăstire din pădure, și își zise: »Sunt de 60 ani și toată viața mi-am petrecut-o în mănăstire slujind lui Dumnezeu, și totuși nu simt nici o fericire. Precum se vede Dumnezeu nu lucră cu dreptate. De azi înainte nu voi mai servi Lui, căci totul e zadarnic«.

Lăpădat de credință, cu părere de rău în suflet pentru timpul petrecut în mănăstire, cu gândul că ar fi fost și el bogat de nu s'ar fi călugărit și cu speranța că va găsi fericire și dreptate în lume, a părăsit mănăstirea, ducându-se să-și afle fericirea între oameni.

Mergând printr'o pădure, ajunge la un izvor de pe marginea drumului. Trecu în cealaltă parte a drumului la umbra unor arbori, unde era ferit de ochii trecătorilor, pentru a se odihni puțin. În timp ce se odihnea, veni un călăreț bogat se opri la izvor, descălecă și porni să bea apă. Plecându-se să bea, îi căzu din buzunar o pungă frumoasă, plină de arginți, cari prețuiau o avere. Fără să știe de pierderea banilor, s'a sculat și a încălecat

urmându-și drumul mai departe. Punga rămase lângă izvor.

Nu peste mult veni un lucrător dintr'o vie, cu ulciour după apă. Văzând punga, o luă plină de bucurie, își umplu ulciourul și plecă.

Puțin după asta, veni un călător, slab îmbrăcat care ajungând la izvor se plecă și el să bea apă. În timp când acesta se sculă, iată călărețul păgubăș, din fuga lui nebună se opri în fața călătorului și-i zise:

— Punga pe care ai găsit-o aici, dă-o incoace, că a fost a mea!

— Eu n'am găsit nici o pungă, ci stăte domnule!

— Nu minți că te omor, ci dă punga, îi strigă călărețul.

— Dvoastră veți face cum veți socoti de bine, dar credeți-mă că n'am găsit nimic, iar dacă nu mă credeți, căutați-mă. Călărețul fără să mai întindă povestea, infuriat ca un leu turbat, scoate sabia din teacă și din câteva lovituri, călătorul cade jos scaldându-se într'un lac de sânge și moare îngrozit de durere. Călărețul plecă mai departe parcă nimic nu s'ar fi întâmplat.

Sângele încă nu era încheșat, când iată un om se ivi lângă mort din oarecare parte. Omul se uită mirat la mort și se intristă. Privind la el, iată niște jandarmi se opresc și-l întrebă: »Deci ai ucis pe acest om, criminalul?« Zadarnic mărturisirea acesta că nu

el l-a omorât, n'a fost crezut, ci a fost legat și dus la închisoare.

Călugărul din umbra arborilor toate le văzuse, și înspăimântat își zise: »Grozave ne-a dreptăți! Dacă Dumnezeu ar lucra cu dreptate, sigur că n'ar fi lăsat să se întâmple toate acestea«.

Slăbit și mai mult în credință din privirea celor văzute, se duse mai departe. Pe drum îl ajunge un voinic:

— Bun ajuns sfințite călugăre.

— Bună să-ți fie calea voinice; dă-mi cotro?

— Apoi merg să-mi găsesc fericire și dreptate. Dar sf. Ta unde mergi?

— Și eu plec tot pentru a-mi găsi fericire și dreptate între oameni.

Călugărul și voinicul tovarăși de drum și de gânduri, călătorese împreună până la scăpătat de soare, când ajung la niște plugari cari locuiau într'o casă departe de sat, și-i roagă să-i îndrepte la un loc de adăpost pentru noapte.

Un plugar răutăcios care se bucura de răul altuia, îi îndreaptă la o casă părăsită, în care s'au înnoptat spiritele necurate. Dar, mirare. Cei doi călători s'au odihnit bine, spiritele necurate lăsându-i în pace.

În zorii zilei, voinicul găsim un drog de fier, îl arată călugărului și-i zise:

— Ia acest drog de fier și scoale o cărămidă din zid.

Și l-a câștigat pe Isus, care tocmai fiind bun, milostiv și iubitor de oameni și mai ținându-se și de făgăduința: bateți și vi-se va deschide, cereți și vi-se va da, a trebuit să cedeze și să-i împlinescă cererea. Iată deci, câtă nădejde a avut sf. Clemente Hofbaur.

Bazați pe aceste pilde, acum poate vom începe a cuprinde mai bine adâncul înțeles al cuvintelor sfântului Pavel din apostolul de astăzi: »ne laudăm întru necazuri, știind că necazul răbdare lucrează, iară răbdarea încercare, iară încercarea nădejde, iară nădejdea nu se rușinează«.

Părintele Iuliu

Din Belotinș-Timiș

În 24 Noembrie 1933 s'a înființat în Belotinș de către păr. Vasile Albu „Liga Preasf. Irimi alui Isus” secția școlară. Aceasta ligă are Comitetul ei, care și până acum a activat spre mulțumirea tuturor.

În seara ajunului Nașterii lui Isus a aranjat serbarea Pomului de Crăciun, membrii jucând piese religioase și împărțind haine la 3 copii săraci.

În postul mare în fiecare Duminică după masă a aranjat serbări religioase la școală împreună cu predici rostite de păr. Albu despre Patimile Mântuitorului. Și aceste intrări au fost foarte cercetate de credincioșii noștri, chiar și de către ortodocși. Rezultatul s'a văzut la sf. Paști, când s'au cuminecat un număr neobișnuit de mare de credincioși.

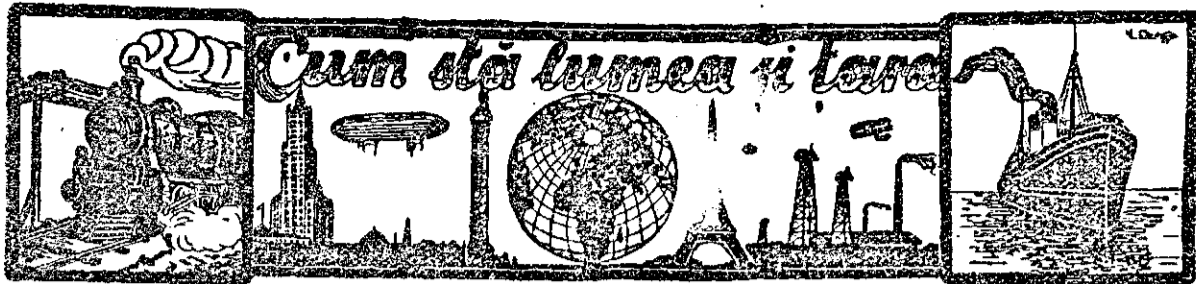
Toți membrii ligii s'au înscris în „apostolatul rugăciunii” gradul III, îndeplinindu-și obligațiunile foarte conștiincios.

În 8 Iunie 1934 fiind sărbătoarea Preasf. Irimi alui Isus, au luat parte la sf. Liturghie spovedindu-se și cuminecându-se cu toți, fiind astfel în ajutorul părintelui nostru în pastorația parohiei.

Preasfânta Irimă a lui Isus să ne ajute în toate întreprinderile noastre!

Blagoe Petru

clev. cl. VI. președinte

Spre întărirea păcii

S'au reluat legăturile dintre țara noastră și Rusia

Intr'o știre din numărul trecut al gazetei noastre, arătam că în ultima vreme s'a produs anumite semne, după cari s'ar părea că suntem pe cale de împăcare cu Rusia, nu numai noi, România, ci toate țările din Mica Înțelegere. Nu ne gândeam atunci că nu vor mai trece decât câteva zile și legăturile diplomatice cu Rusia Sovietică vor fi reluate.

Acesta e cel mai de seamă eveniment al zilei de azi. Gazetele, cercurile politice și toți locuitorii țării numai despre aceasta înțelegere de împăcare vorbesc.

Și nu numai în țara noastră. Și'n străinătate se vorbește mereu despre acest act.

Să vedem dar în amănunte ce va să zică aceste vorbe „reluarea legăturilor diplomatice între România și Rusia”.

Țările sunt ca și oamenii. Nu pot trăi una fără alta. Oăci una are grâu, și cucuruz, cealaltă are fierărie și petrol. Țara care are grâu, are lipsă de mașinărie. Cea cu mașinărie are lipsă de grâu. Și atunci ce fac? Cea cu grâu deschide granițele sale celei cu mașinărie, iar aceasta cumpără grâul vecinei. Se leagă adevărat între ele prin legături comerciale.

Pentru acest scop și pentru altele, două sau mai multe țări se leagă între ele prin legături diplomatice, cum a făcut țara noastră cu Rusia, în ziua de 9 Iunie a. c.

Acest eveniment s'a întâmplat la Geneva. Acolo d. Titulescu ministrul afacerilor străine a țării noastre, de multă vreme se sfătuiește cu d. Litvinov ministrul afacerilor străine a Rusiei. Sâmbătă în 9 I. c., cei doi miniștri au ajuns la învoială cu privire la tot ce interesează pe cele două țări ale lor, și amândoi au iscălit un comunicat, o știre prin care anunță lumii că cele două țări vecine, România și Rusia, reiau legăturile diplomatice.

Datorită acestui fapt, peste cel mult două luni de zile, Rusia va trimite un ministru în Capitala noastră, iar țara noastră va trimite un ministru la Moscova, capitala Rusiei. Acești miniștri în numele țărilor lor, vor aranja treburile țărilor cari i-au trimis.

Ce scriu ziarele

În legătură cu cele întâmplate, toate ziarele ce arată mulțumite și feliicită pe d. Titulescu ministrul afacerilor străine a țării noastre, care a reușit ca să deschidă granițele dintre țara noastră și Rusia, granițe cari dela războiu

— Pentru ce s'o scot? întrebă călugărul nedumerit.

— Scoate-o și vei vedea. Călugărul la stăruința voinicului, scoate cărămida din zid. Mare i-a fost mirarea când a văzut că pe gaura de unde a seos cărămida, curg atâția arginți încât se făcu o grămadă pe care ei singuri n'ar fi putut-o duce.

— De unde ai știut aceasta voinice!

— N'am știut, ei întâmplător ți-am spus.

— Atunci, haide să-i împărțim. Iși goliră sacii de merinde ca să-i umplă cu bani. Care nu le fu mirarea văzând că în timp ce ei se pregăteau să ia arginții, să deschidă pământul și inghite toți banii. Se uitară lung unul la altul și plini de frică se hotărâsc să plece. Pe drum călugărul se gândea la nedreptatea pe care a făcut-o Dumnezeu cu arginții scufundați, și se depărtă și mai mult de credință. După călătorie de o zi, ajung pe 'nserate la o casă singuratică de pe un câmp și rugară pe stăpânul casei să-i lase să se culce peste noapte în casă. Stăpânul le zise: „Cu plăcere v'ași lăsa dar nu pot căci chiar în această noapte trebuie să-mi naseă nevasta; însă dacă vreți vă voi așterne pe prispă afară”. Călătorii se 'nvoiră, iar călugărul îi promise că pentru binefacerea îi va boteza copilul care se va naște. În zorii zilei femeea născu un copil și rugă pe călugăr să-l boteze. Călugărul se pregăti cu cele trebuincioase pentru botez dar înainte de a-l boteza,

voinicul ceru să-i dea copilul lui. Ținând copilul în mâni, se uită lung la el, scoase apoi repede un cuțit și-i tăie capul. Părinții îngrozii, plângeau cu durere. Întrebând pe voinic că de ce a ucis acel prunc nevinovat, voinicul răspunde liniștit: „Așa am vrut”. Călugărul atâtea nemișcat la o parte. Ceea ce a văzut îi rânise rău sufletul. Ceru iertare dela familia întristată, și plecă mai departe cu voinicul.

Călugărul fiind supărat de fapta voinicului, precum și de cele văzute înainte, nu vorbi nimic cu el. După câțiva timp însă voinicul rupse tăcerea întrebând pe călugăr:

— De ce ești supărat călugăre și nu mai spui nimic?

— Cum să nu fiu supărat că de când am părăsit mănăstirea pentru a găsi fericire între oameni am văzut numai nedreptăți răspuse călugărul. Eu credeam că Dumnezeu le face toate cu dreptate, dar azi îmi pare rău că l-am servit atâția ani, după ce văd că toate le face fără dreptate.

— Hm! Fără dreptate! Ai greșit călugăre răspunde voinicul, căci Dumnezeu toate le face cu dreptate și chiar faptele pe cari le-ai văzut tu, încă au fost cu dreptate. Iată de ce: Punga cu arginți dela isvor a fost luată de către tatăl călărețului — fără drept — dela părintele lucrătorului din vie care a găsit punga. Tatăl călărețului a fost omărat de cel al călătorului pe care l'a tăiat călărețul, după ce mai întâi a scăpat de condamnare fiindcă

părintele omului pe care l-au dus jandarmii legat, a jurat strâmb înaintea judecării spunând că acel om nu era vinovat. Deși păcatul părințitor a căzut asupra fiilor...

Banii pe cari i-am văzut ougând din zid și pe cari i-a inghițit pământul au fost să fie ai omului, care ne-a trimis să dormim noi acolo; însă, fiindcă el ne-a trimis ea să ni-se întâmple ceva rău, Dumnezeu i-a luat dela el. Deci cu dreptate a luerat Dumnezeu căci nu erau să fie ai noștri. Copilul pe care l-am omorât și care tu spui că-i nevinovat, dacă ar fi crescut mare, ar fi tăiat capul părinților lui. Pentru aceasta mai bine să moară acum de mâna mea, decât să-și omoare părinții.

Eu sunt ingerul tău. Întoarce-te iar la mănăstire și te roagă mai departe, căci „Dumnezeu toate le face cu dreptate”.

G. Vicaș

4000 de lăzi de portocale aruncate în mare. La Constanța s'au aflat 4000 de lăzi de portocale, sosite din Italia și Palestina, în neregulă. Nu aveau permis de transport și n'avea cine plăti pentru ele vamă. După ce trimiterea lor înapoi ar fi costat prea multe parale, căpitania portului le-a aruncat în mare. — Și acum ne întrebăm, nu era mai bine dacă aceste portocale le împărțea statul copiilor săraci? Se hrăneau cel puțin odată și se săturau de portocale.

au fost mereu închise. Oăci oricum ar fi în casa vecinului, e mai bine și mai folositor să-l ai de prietin decât de dușman.

D. Titulescu a și sosit a doua zi în București unde i-s'a făcut o primire foarte frumoasă, ca recunoștință pentru serviciile ce le-a adus țării. D-sa a fost în audiență la M. Sa Regele, arătând cum s'a ajuns la acest fapt.

Ce face guvernul

Ultimele săptămâni au fost piatră de grea încercare pentru viața politică. Guvernul țării încă a trăit aceste zile de încercare, tocmai în timpul Rusalilor, când se lățise vestea că guvernul e pe ducă. A trecut însă cu bine peste puntea de încercare, continuând să guverneze mai departe.

Au venit însă alte greutăți. Guvernul a hotărât să facă anumite cruțări în visteria statului. Și s'au gândit să o înceapă de sus. Să reducă adecă din numărul subsecretarilor de stat, cari s'ar părea că ar fi prea mulți. Au și plecat din guvern următorii patru subsecretari de stat: Popescu-Necșești dela Instrucție, G. Asan dela Industrie, Maxim dela Muncă și N. Budurăscu dela Președinția Consiliului de Miniștri. — În schimb au fost numiți doi miniștri noi: Dd. A. Lapedatu la Culte și Arte, și I. Nistor la Muncă, Minister desfăcut de cel al Sănătății și Ocrotirilor Sociale.

Duminecă în 10 l. e., membrii guvernului în frunte cu d. *primministru Tătărăscu*, au plecat la Cernăuți, în capitala Bucovinei, ca să resoalve trebile țării la fața locului. Guvernul a început mai de mult acest drum. Astfel a fost la Cluj, în Munții Apuseni, la Chișinău. În Cernăuți trebuia să meargă de vreo săptămână. Tocmai atunci însă se svonise că guvernul e pe ducă și astfel trenul ministerial a rămas în așteptare până în Dumineca trecută.

La Cernăuți s'au petrecut cam aceleași lucruri ca și în celelalte orașe. A vorbit d. I. Nistor, *Ministrul Bucovinei*, arătând lipsurile provinciei din nordul țării. A răspuns apoi d. *primministru Tătărăscu*, amintind ce a săvârșit guvernul până acum, ce are de gând să mai facă și a amintit mai ales că guvernul a trecut cu bine peste puntea care era să se rupă, să-i arunce dela putere.

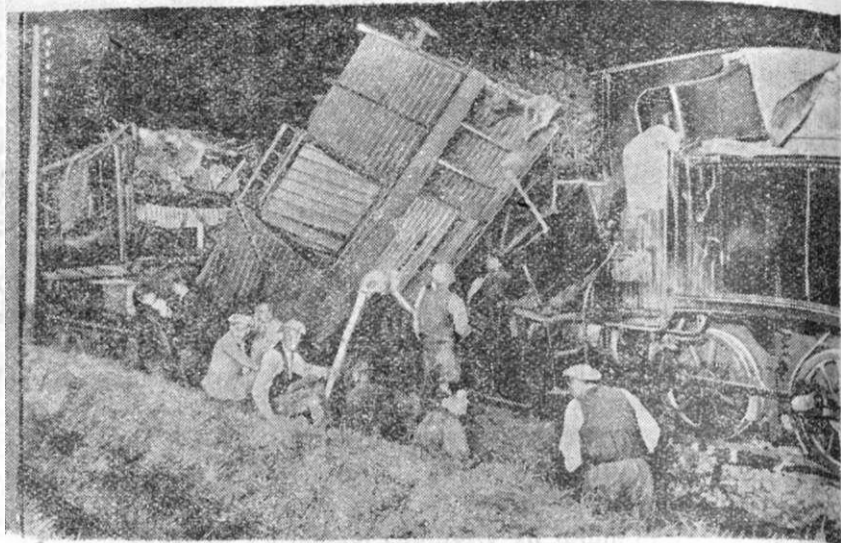
S'au întors apoi la București unde se pregătesc pentru deschiderea parlamentului în ziua de 14 Iunie. Prima și cea mai de seamă lege pe care o va vota parlamentul, va fi bugetul țării.

Gaz metan în Moldova. Una din marile bogății naturale ale țării noastre e gazul metan. Multe orașe sunt luminate și încălzite cu acest gaz. Niște ingineri sosiți în vizită în țara noastră, au declarat că în Moldova, prin regiunea Iașului, ar fi mult gaz metan. Până acum nu se știa că în pământul acestei regiuni ar fi acest gaz prețios. S'au făcut însă cercetări amănunțite și s'a constatat că într'adevăr, în straturile pământului din acele părți se găsește mult gaz metan. Societatea „Gaz Metan“, a hotărât atunci ca să ridice sonde pentru extragerea (scoaterea) gazului. Lucrările acestea vor începe încă în decursul lunii viitoare.

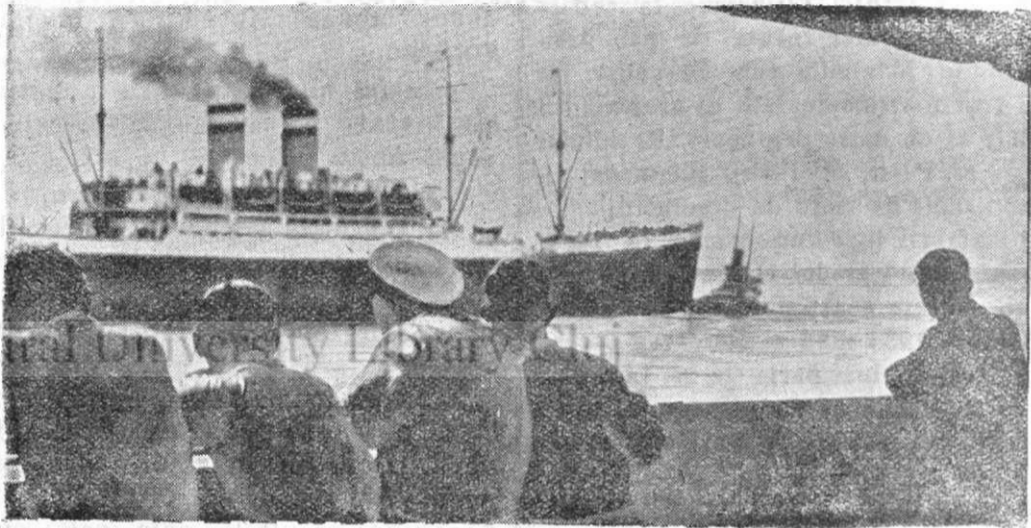
Intâmplări din toată lumea

Nenorocire pricinuită de un fluer

La Barcelona în Spania mehanicul trenului a auzit un fluer, care a fost de fapt al unui călător, și crezând că este al șefului trenului, a plecat cu trenul. Însă la câțiva kilometri s'a cionit cu alt tren. Urmarea a fost ceea ce se vede pe chipul nostru și încă 12 morți.

Ciocnire de vapor

Vaporul „Albert Ballin“ s'a ciocnit, în portul german Bremen cu vaporușul „Merkur“. Urmarea a fost că vaporușul s'a cufundat în câteva minute, înecându-se și 9 oameni. În chipul nostru se vede clipita ciocnirii.

O groaznică nenorocire

În orașul Winterbach din Germania s'a întâmplat zilele trecute o groaznică nenorocire. O școală veche, de peste 200 ani, s'a prăbușit tocmai pe când erau la școală copiii iară învățătorii îi învățau. Un învățător și șapte copii au fost scoși morți de sub ruine, iară un alt învățător și 35 copii au fost mai ușor ori mai greu răniți.

Decretul

de grațieri (iertări) și reduceri de pedepse

Se obișnuiește ca la zile mari, M. Sa Regele să ierte sau să reducă din pedeapsa celor condamnați. Și în anul acesta, cu prilejul zilei de 8 Iunie, s'au acordat grațieri și reduceri de pedepse. Dăm mai jos textul decretului de grațieri, așa cum a fost semnat de M. S. Regele:

Art. 1. — Acordăm grația și reducerea pedepselor celor prevăzuți în articolele următoare, condamnați de instanțele penale, civile sau militare, ordinare sau extraordinare, prin hotărâri rămase definitive la data publicării acestui decret.

Amenzi

Art. 2. — Iertăm pe cei condamnați la pedeapsa amendei, dacă aceasta pedeapsă nu depășește suma de lei 1000 inclusiv.

Iertăm pe cei condamnați la pedeapsa amendei pentru infracțiuni 60, 62, 70 inclusiv și 72 din codul silvic chiar dacă aceste amenzi depășesc suma de 1000 lei.

Iertăm pe cei condamnați la o pedeapsă privativă de libertate maximum 15 zile inclusiv.

Pedepse privative de libertate

Art. 3. — Reducem după cum urmează pedepsele privative de libertate:

1. Cu 1/2 pedeapsă celor condamnați dela 15 zile exclusiv până la trei luni inclusiv;

2. Cu 1/4 celor condamnați dela 3 luni exclusiv până la 3 ani inclusiv.

Art. 4. — Reducem cu o treime pedeapsa celor condamnați cu amendă dela 1000 lei exclusiv până la 50.000 lei inclusiv.

Art. 5. — Iavalizii de războiu precum și cei cari la data săvârșirii faptului pentru care au fost condamnați aveau cel mult 18 ani impliniți, intrând în prevederile art. 1, le acordăm grația sau reducerea pedepselor după cum urmează:

1. Iertăm pe cei condamnați la o pedeapsă privativă de libertate de maximum 1 lună inclusiv, precum și pe cei condamnați la amendă, dacă aceasta pedeapsă nu depășește suma de 10.000 lei inclusiv.

2. Reducem la jumătate pedeapsa celor condamnați la o pedeapsă privativă de libertate dela 1 lună exclusiv la 6 luni inclusiv precum și pedeapsa celor condamnați la amendă depășind suma de 10.000 lei — 20.000 lei inclusiv.

Art. 6. — Pentru calculul reducerii de pedeapsă sau pentru beneficiul iertării acordată, se va avea în vedere pedeapsa ce mai are de efectuat.

Excluderi

Art. 7. — Nu beneficiază de măsurile de Clemență acordată prin acest decret:

1. Cei cari au beneficiat de reducerea de pedepse acordată prin decretul anterior;

2. Cei condamnați pentru următoarele fapte: înaltă trădare, spionaj, crime și delicta contra siguranței interioare a Statului, revoltă, insubordonare și rebeliune prevăzută de art. 210—218 din codul j. m. dezerțare, infracțiuni la legea pentru reprimarea unor noi infracțiuni contra liniștei publice, tâlhărie, incendii, sustracțiuni sau delapidare de bani publici sau privați, fals în acte publice și în materie de administrație, înșelăciune simplă și calificată, mită, trafic de influență, bancrută frauduloasă, infracțiuni la legea pentru reprimarea fraudelor în prepararea și comerțul băuturilor alcoolice (No. 111/1927), la legea asupra producerii și desfacerii spiritului și băuturilor spirituoase (No. 173 din 1930), la legea Monopolului vânzării spiritului și băuturilor spirituoase și a taxelor

de consumație (No. 108/1932), la legea vămilor orice infracțiuni cari au caracter de speculă, contravențiunile prevăzute și pedepsite de art. 305 din legea sanitară și de ocrotire publicată în Mon. Of. 96 din 27 Aprilie 1933, recidiviștii în materie de crimă, delicta electorale, altele, decât cele prevăzute de art. 69 din această lege, precum și condamnări la amendă pentru infracțiunile prevăzute de legea pentru administrarea și exploatarea monopolurilor Regatului României, publicată în Mon. Oficial No. 144 din 2 Iulie 1930 și cu modificările din 2 Aprilie 1931.

3. Exploatatorii de păduri, alții decât proprietarii, condamnați pentru infracțiunile prevăzute de art. 7 și 14 din codul silvic.

Din Calvasăr

Preotul Gheorghe Ivan, pentru a relăvia vechea tradiție, când examenele la școala primară se făceau în zile de Dumineci și Sărbători, dându-se în forma aceasta posibilitate părinților și tuturor oamenilor de bine, — cari pe *vremuri* se interesau așa de mult de școală și mersul învățământului, — să poată participa la bucuria micilor copilași, ce aveau cu prilejul examenelor de sfârșit de an, a aflat de bine, ca ziua de 29 Maiu (a 3-a zi de Rusaliu) — când era să se facă inspecția catehistică, să o prefacă în zi de examen pentru studiul religiunii. Efectul s'a văzut. Un număr covârșitor de mare de bărbați și femei, au ținut să ia parte la aceasta festivitate, prezidată de dl. Nic. Togan protopopul Sibiului, care în semn de recunoștință pentru frumoasele rezultate arătate, a binevoit să cinstescă un număr de 25 bucați de cărți din biblioteca „Astrei”, pentru a fi distribuite ca premii elevilor merituosi.

Cu acest prilej, ia ființă în fruntea comună Calvasăr, și „Agru”. Păr. protopopulămurește adunarea credincioșilor, când — cum și pentruce s'a constituit „Agru-l”, care este o societate de mireni, care are scopul de a ridica pe oameni la adevărata viață creștinească, de a-i face *adevărați creștini*.

Mai vorbește preotul Gheorghe Ivan, care arată, că în actuala criză morală și sufletească, când omenimea caută un ideal, noi putem să ne simțim deosebit de fericiți, că urmăm pe acela, care a fost idealul realizat, și care singur a putut zice, că: Eu sunt calea adevărului și viața și că acela care vine după mine, nu va umbra în întunecare.

Expune pe scurt istoricul Bisericii române unite și arată mândria ce trebuie să o simtă fieștecare român unit, ca unul ce face parte din Biserica aceea, care este o ramură verde, pe trunchiul mare al Bisericii ce stă sub conducerea urmașului vârhovnicului Petru, carele este sf. Părinte dela Roma.

Ioan Hila Cucu mulțumește antevorbitorilor pentru lămuririle date și propune, ca toți locuitorii comunei, bărbați și femei trecuți de 18 ani să intre în rândurile „Agru“-lui.

Adunarea primește propunerea cu mare însuflețire și cei 800 de credincioși uniți se declară toți membri ai „Agru“-lui, care constituindu-se, au ales următorul comitet: Toma Hila Balica fruntaș econom și comerciant președinte; Ioan Hila Cucu preș. com. interimare și cântăreț bis., precum și Ioan Vlad cantor vicepreședinti; Nicolau Hila Iacob casier iar preotul Gheorghe Ivan secretar.

Cu Dumnezeu înainte pe singurul și adevăratul drum bun.

Unul din cei de față

Un apel călduros către credincioși

Parohia bisericii gr.-catolice române din comuna Daia, județul Târnava-Mică, prin preotul local Nicolae Băcel face un apel călduros către credincioșii binevoitori, rugându-i să contribuie după putință cu ajutorul lor material la renovarea sf. biserici, precum și la ridicarea, cât mai urgentă a caselor parohiale din comună, aflate în lucrare.

Numele sprijinitorilor vor fi înscrise în „Cartea de aur” a bisericii și va fi publicat în ziarele „Unirea” și „Unirea Poporului” din Blaj. Ajutoarele se vor trimite pe adresa Of. Parohial gr.-cat. român din Daia, p. u. Bachnea, jud. Târnava Mică.

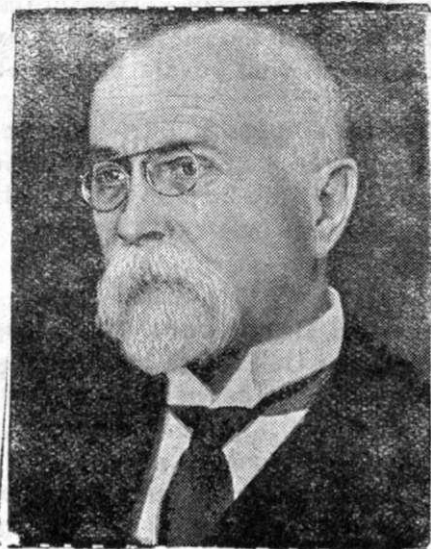
În speranță, că puținele șire vor putea fi luate în considerare părințescă am rămas: Daia, la 11 Iunie 1934.

Nicolae Băcel
adm. paroh.

Lista donatorilor

1. Dr. Alexandru Vaida Voevod f. prim-ministru Cluj Lei 500; 2. Decanatul Fac. de Med. Cluj 500; 3. Restoratal Universității Cluj 500; 4. Dr. Romul Boilă Decan Cluj 500; 5. Dr. Valeriu Pop avocat Cluj 200; 6. Nic. Negruțiu Director Dumbrăveni 100; 7. Dr. Alex. Vamoșiu avocat 100; 8. Prof. Dr. Sabin Cioreanu director B. N. R. Cluj 140; 9. Alexandru Borza prof. univ. Cluj 100; 10. Dr. Hațiegan Emil f. ministru Cluj 100; 11. Dr. Aurel Socol avocat Cluj 100; 12. Dr. D. Olaru farmacist Cluj 100; 13. Dr. Cătuneanu C. Ioan, prof. univ. Cluj 100; 14. Patria Cluj 100; 15. Liceul romano-cat. Cluj 100; 16. Dl Ștefan Pop Cluj 100; 17. Dr. Domșa Cornel avocat în Cluj 100; 18. Dr. Liviu Pop doctor Cluj 100; 19. Cartea Românească Cluj 60; 20. Dr. Goia Teodor, farmacist Cluj 50; 21. Banca comercială Cluj 50; 22. Dr. Ioan Goia, prof. univ. Cluj 50; 23. Sptimia Popa Director la „Foia Noastră” Cluj 50; 24. Dr. Eugen Dunea, prefect Cluj 40; 25. Dr. Traian German avocat Cluj 40; 26. Dr. Popoviciu medic Cluj 40; 27. Gh. Moroian, rector la Ac. Com. Cluj 40; 28. L. Chirilă director la Șe. Comercială Cluj 40; 29. Dr. Petri medic Cluj 40; 30. Corneliu Șchiu f. sub. rev. șe. Dumbrăveni 40; 31. Dr. Hintz farmacist Cluj 30; 32. Farmacia Apostol Cluj 30; 33. Alex. Aca comerciant Cluj 30; 34. Dr. Augustin Rusu avocat Cluj 30; 35. Dr. Băbuțiu, doctor asistent Cluj 30; 36. Dr. Vasilescu medic căpitan Cluj 30; 37. Of. P. 4 Cluj 20.

DI Masaryk

Cehoslovacii au ales pentru a treia oară de președinte al republicii lor pe marele bărbat de stat Masaryk, a cărui fotografie o dăm aici.

Binecuvântarea mărilor. E o datină veche la Ostia, lângă Roma, ca la Ispas episcopul să binecuvinteze marea. Anul acesta binecuvântarea a făcut-o episcopul orașului, însoțit de doi preoți, dintre cari unul era indian.

Cruce în amintirea Anului Sfânt. În comuna Târnova jud. Caraș, s'a ridicat o frumoasă cruce de piatră cu inscripția „în amintirea Anului Sfânt 1933—34”. A fost așezată la locul numit „Dealul Bârzavei”, localitate însemnată, din două motive: întâiu e hotarul ce desparte Târnova de Țerova, iar al doilea prin așezarea și aspectul său formează în loc de odihna ori căruia călător și mai ales muncitorilor, reîmprospătându-le puterile cu un „Doamne ajută”. Sfințirea acelei cruci a avut loc în Dumineca Rusaliilor, prin părintele Ilie Constantin preot unit. Dumnezeu să răsplătească fapta celor 15 inși, cari au contribuit la ridicarea acelei cruci în preț de 6000 Lei.

Excursie școlară. Incheindu-se cursurile școlare, un număr de 25 elevi dela Școala Comercială Superioară din Blaj, au plecat să viziteze mai multe regiuni ale țării. Timp de o săptămână vor vizita Sinala, Câmpina, Bucureștii, Constanța, și se vor reîntoarce pe la Craiova și Sibiu. Elevii au plecat Miercuri noaptea, în 14 l. c., sub conducerea dd. Iuliu Maior, directorul școlii și profesori Ol. I. Barna și Emil Nireșteanu.

Poporul cel mai bogat din lume se spune că ar fi Pielle Roșii, un popor care trăiește în America. Împărțind averea întregului popor, s'ar veni pe cap de om cam 4¹/₂ milioane Lei. Acest popor a fost așezat cu sila pe locurile unde locuiește. Pământul acela se credea a fi foarte sărac. S'a aflat însă multe zăcăminte de petrol în acest pământ, ceea ce a făcut ca acest popor să fie azi cel mai bogat din lume.

Un pom bătrân este fără îndoielă smochinul din Anuradhapura, vechiul oraș de reședință al împăraților indieni de pe insula Ceylon. Acest smochin are nu mai puțin de 2206 ani. Milioane de oameni l-au cercetat până acuma, iară astăzi el este cu adevărat un pom bătrân, pentru că este sprijinit din toate părțile, altfel s'ar desghioca și ar peri. Așadară și pomii simt povara bătrânețelor.

Mățe fără coadă. Zilele trecute a fost mare expoziție de mățe la Londra. Lumea s'a minunat mai mult de mățele fără coadă cari își au originea pe insula Man și sunt foarte scumpe.

Banditul Corol cere M. S. Regelui să-l grațieze. Unii dintre cetitorii noștri își mai amintesc poate de banditul Corol. Era „spaima Moldovei”. Ultima lovitură a dat-o astă iarnă, când a atacat pe însuși comandantul legiunii de jandarmi a jud. Botoșani. Până atunci mai săvârșise el și alte tâlhării la drumul mare. De atunci însă a dispărut și cu toate cercetările nu l-s'a mai putut da de urmă. Săptămâna trecută, vestitul bandit a scris o scrisoare M. S. Regelui. În această scrisoare cere să fie grațiat (iertat) de toate isprăvile

sale și să i-se dea un post de polițist fără nici un salariu. Dacă i-se va îndeplini cererea, el promite că va descoperii pe făptuitorii tuturor tâlhărilor din ultimii ani. E interesant că încă a doua zi după primirea scrisorii, el a fost judecat în lipsă pentru că a omorât pe o mătușă a sa.

O nouă țară evrelască. Englezii, văzând că evreii nu mai au unde trăi în lume, de pretutindenea fiind aiungați, le-a dat voie să se așeze în țara Angola din Africa de sud-vest. Țara aceasta este foarte mare, de 4—5 ori cât România, așa că acolo au loc berechet. În forma aceasta evreii vor avea totuși o țară, dacă vor vrea s'o locuiască.

L-a bătut Dumnezeu. În ziua de 5 Mai plugarul ungar, de 43 ani, György Iános, din Turia, a mers la câmp, ca să-și vadă roada. Văzând că seceta i-a nimicit aproape toate bucatele sămănate, a început a-l injura, într'un mod îngrozitor, pe Dumnezeu. Indatăce a gătat însă de suduit a amuțit deodată, ca prin minune. Mergând la spital, doctorii au constatat că e la mijloc o lovire de gută cauzată de mânie. Și ei au spus însă că este bătăla lui Dumnezeu. Din pățania nenorocitului de György Iános vor învăța poate și alții, că Dumnezeu nu bate cu băta.

Moarte năpraznică. Ni-se scrie din Isgariu (jud. Caraș) că ziua de 5 Iunie c., a adus și pe-acolo puțină ploaie și o năpraznă de: Doamne ferește! În după amiaza acelei zile *Gheorghe Marcu I.* Miuța Pănceu a leșit cu boii în partea de hotar numită „Codru”. L-a păscut însă, pe semne, ceasul slab, căci nu s'a mai întors cu zile acasă. L-au adus al lui, fără grațiu și fără suflare, cu hainele părțite și sfârticate: lovit de trăznet. — Dumnezeu, care l-a chemat la sine în floarea vârstei, să l odihnească sufletul lui bietu' Gogă (că așa-l ziceau în sat)!

Ploaie în întreagă țară. Săptămâna trecută a fost bogată în ploaie. Aproape în fiecare zi și aproape în întreagă țară au căzut ploi din belșug, Semănăturile se resimt foarte mult în urma ploilor. Cucuruzul mai ales s'a înviorat foarte mult. Ceea ce a fost rău însă a fost că în unele părți ale țării a căzut ghiață. Astfel în jurul Dicioșânmartinului, în mai mult sate, ghiața a făcut pagube însemnate. Mare pagubă a făcut mai ales în jurul Brașovului. Aici a căzut ghiață de mărimea unei nucii timp de un sfert de oră. Străzile Brașovului erau acoperite cu un strat de 2 cm. de ghiață.

Patru lucrători îngropați de vii. O groazăică nenorocire s'a întâmplat la sfârșitul săptămânii trecute într'o comună de lângă Cernăuți. Mai mulți muncitori lucrau la o carieră de piatră, folosindu-se de materii explozibile. Tocmai au aprins o astfel de materie și s'au depărtat de acolo până ce se va produce explozia. A trecut însă timpul și materia n'a explodat. Patru muncitori au plecat atunci să ridice materia explozibilă. Când au fost însă la doi pași depărtare, materia a explodat, acoperindu-i de mulțimea pietrilor. Au fost scoși de sub dărâmături de alți tovarăși și au fost duși la spital. Toți patru sunt pe moarte.

O bombă explodează într'un tren. În săptămâna trecută, într'un tren care făcea drumul din Franța în Jugoslavia, a explodat o bombă, în timpul când trenul se afla într'un oraș din Jugoslavia. O parte a vagonului a fost distrusă de explozie. N'a fost omorât însă nici un călător.

Cum se prind broaștele țestoase. Este în mările din jurul Indiei apusene un fel de pește foarte interesant, care are proprietatea de a se lega cu gura atât de strâns de peștii mari, pentru că să le sugă sângele, încât nu există putere omenească cu care să-l poți desprinde. Mai bine se rupe peștele cel mic în două, decât să se desfacă de peștele cel mare. Ei bine, indienii cunoscând această proprietate a acestui pește, îl prind, îl leagă de coadă și-l târăle după o corabie prin mare. Și fiindcă pe acolo sunt broaște țestoase foarte mari și foarte prețioase, acest pescuț se leagă de ele și cu ajutorul lui pescarii trag la țarm broaște țestoase cum nu se poate mai mari. Dintr'o astfel de broască scot, prin vânzare, mii de lei. Iată cum cu ajutorul unui mic pescuț poți face câștiguri frumoase.

Câți șomeri sunt în Cehoslovacia. Criza prin care lumea întreagă trece de vreo câțiva ani încoace are mai multe fețe. Lipsa banilor, a creditului, și lipsa de lucru pentru mulți oameni, sunt cele mai mari rele ale crizei. Numărul acelor cari n'au de lucru, adevărat șomerilor, era foarte mare. Mai ales în țările cari se ocupă mai mult cu comerțul și industria, ca Germania și America. Numărul șomerilor a început să scadă aproape în toate țările. Un semn că și criza merge pe sfârșite. Astfel în Cehoslovacia, în luna Mai, anul trecut erau vreo 727 de mii șomeri. După un an de zile, adevărat în luna Mai a. c., numărul lor a scăzut la 620 de mii.

Întrecere de călăreți în Roma

În Italia s'a dat o mare întrecere de călăreți. Învinși au fost călăreții germani. Dl Mussolini (cel îmbrăcat în haine civile), ca să-i împace le întinde câte o medalie. Întrecerile de călăreți sunt împreunate totdeauna cu mari primejdii. Călăreții trebuie să sară cu caii peste anumite punți, cari sunt puse la o înălțime destul de mare. De aceea la întrunirile de călăreți se găsește totdeauna multă lume, urmărind rezultatul.

Viespii

Viespii sunt neam cu albinele. Trăiesc însoțiți. În fiecare însoțire este o regină și mai multe lucrătoare. Regina pune ouă, iar lucrătoarele fabrică faguri. Spre toamnă într'o însoțire se ivesc mai mulți bărbătuși și femeiuște. După fecundare, bărbătușii și lucrătoarele pier. Rămân numai femeiuștele, cari se ascund în pământ, pe sub mușchi sau în alte locuri și stau ascunse până primăvara. Atunci ies și pun ouă, din cari se vor naște lucrătoare cari vor fabrica fagurii sau cuibarile în cari vor trăi toată vara.

Viespii sunt gadine primejdioase. Se cunosc încă din vremurile celea mai vechi. În Sfânta Scriptură să pomenesc roiturile de viespi pe cari Dumnezeu le-a trimis asupra Cananeenilor. Aristotel încă amintește viespii și știe că într'un cuib de viespi sunt regine și lucrătoare. Iar într'o carte a lui Theodoretus să spune, că Dumnezeu la rugarea lui Iacob din Nisibia a trimis atâția viespi asupra dușmanului încât acesta a fost silit să fugă cu toată oastea și cu elefanții ce avea.

Neamul viespilor este foarte numeros. Se cunosc aproape două mii soiuri de viespi.

Cei mai cunoscuți sunt *viespii locuințelor* (*Polistes gallicus*). Au culoare neagră, cu pete multe, galbene pe cap și pe piept. Iși fac cuiburile în preajma locuințelor, pe sub streșini sau în alte locuri mai adăpostite.

Cuiburile sunt formate din faguri, întorși cu capul în jos și atârnați de un singur picior. Fagurii sunt făcuți din materie asemănătoare cu hârtia, pe care o rod din lemne sau chiar și din hârtie.

Alți viespi sunt: *Viespii comuni*, (*Vespa vulgaris*) cari își fac cuibul în pământ. În Anglia s'a găsit un astfel de cuib, care avea înălțimea de 1 m. și jumătate, iar lățimea de o jumătate de metru.

Viespii germani (*Vespa germanica*) sunt cei mai răspândiți. Trăiesc nu numai în Europa ci și în Asia și în Africa. Iși fac cuibul tot în pământ și trăiesc într'un cuib câte 3000—5000 de viespi. Cuiburile lor încă sunt uriașe. Într'o livadă cu portocali din Sicilia s'a găsit un cuib lung de 1 metru și lat de 80 cm.

Viespii de pădure (*Vespa silvestris*) își fac cuiburile pe crengile tufelor din pădure. Cuiburile sunt în formă de ou. Uneori sunt mari cât capul unui om. Sunt făcute din materie asemănătoare cu hârtia și de culoare cenușie. În partea din jos a cuibului este o gaură pe unde viespii intră și ies.

Viespele calului (*Vespa crabro*). Sunt cei mai mari viespi dela noi din țară. Se găsesc prin păduri sau în apropierea pădurilor. Iși fac cuibul prin scorburi de copac. Mărimea cuibului atârna dela

vreme și dela abundența de hrană. În jurul unui cuib totdeauna este mare învârtală: unii intră alții ies. La gura cuibului câțiva viespi stau de pază. Dacă vre-un dușman îi neliniștește, păzitorii repede intră în cuib, dau alarma și cu sutele ies afară și se apără, înțâpând cu acul pe dușman. Înțepăturile sunt foarte dureroase și produc umflături mari.

Toți viespii sunt primejdioși pentru înțepăturile lor, pe cari le pot pricinui omului și animalelor precum și pentru pagubele pe cari le aduc stricând poamele, ori furând mierea dela albine.

Din cauza primejdiei și a pagubelor pe cari le pricinuesc, viespii trebuie nimicite.

Nimicirea viespilor se poate face în felurite chipuri.

Viespii locuințelor se pot nimici cu ușurință dimineața până ce soarele n'a început să încălzească. Cu o prăjină cuiburile se dau jos și se strivesc cu piciorul. Viespii din cuiburi sunt amorțiți din cauza răcoarei dimineții și nu pot sbura, așa că se pot nimici fără nici o teamă de înțepare.

Viespii comuni și viespii germani, cari își fac cuiburile în pământ se nimicesc în felul următor: Căutam în timpul zilei gaura de viespi și punem un țaruș alb. Îndată ce s'a inserat luăm într'o sticlă benzină de automobil și într'o oală lut galben amestecat cu apă precum și un felinar. Mergem cu băgare de seamă și fără a face sgomot la locul însemnat cu țaruș. Vărsăm în gaură benzină și astupăm gaura cu lut. După 2—3 zile controlăm. Dacă nu este nici o gaură, viespii au murit, dacă însă lutul e găurit ori viespii și-au făcut o altă ieșire, turnarea de benzină și astuparea gaurii trebuie făcută din nou.

Viespii de pădure se nimicesc tot noaptea. Gaura cuibului se astupă cu bumbac muiat în benzină. Se taie creanga de care este atârnat cuibul și se pune într'o găleată. Se varsă peste el benzină și se astupă bine găleata cu un capac și se lasă așa până dimineața.

Dacă se întâmplă să se rupă cuibul în timpul lucrării și viespii încep să iasă, e bine să părăsim numai decât locul și să lăsăm lucrul pe altădată.

Viespii calului sunt cei mai primejdioși dintre toți viespii. Nimicirea lor se face cu foarte mare greutate și nici nu e bine să se încerce nimeni fără a cere ajutorul pricepătorilor, cari vor socoti unde se află cuibul și în ce chip s'ar putea nimici.

Ion Popu-Câmpeanu

Contractele de închiriere. Prin ordinul D-lui Ministru de Finanțe Nr. 60 44—1934 s'a dispus prelungirea termenului pentru vizarea contractelor de închiriere până la 23 Iunie a. c. — Până la aceasta dată toți cei interesați se vor prezenta la Administrația Financiară de constatare, pentru vizarea contractelor, cunoscând că după această dată urmează să li-se drezeze acte de contravenție.

Cețiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Bani morți

Cu adevărat trăim timpuri grele, dar cu toate acestea nimic nu schimbă fața vieții noastre cea de toate zilele.

Totul pare a fi fără viață, totul pare că stă într'o amorțeală, căci nu există siguranță, nu este încredere.

S'a pierdut încrederea de către toți și în toate. Nimic nu ne mai încântă, nimic nu stărnește în sufletele noastre ceva nou, căci am ajuns la o descurajarea totală pe toate tere-nurile.

Vremurile s' schimbate, pline de toate nenorocirile cari toate parcă se revarsă asupra celor ce duc o viață de muncă einstită.

Te apucă o jale când vezi această stare nesănătoasă și mai ales atunci când, cu toată criza în care ne sbatem, găsești totuși aproape de toate în țară la noi.

Totul găsești și primești, afară de ceva ce nu mai este decât într'o foarte mică măsură, dacă nu aproape de loc.

Mai există la noi ceva păstrat într'o măsură mică, însă de care nu ne folosim cu toate că unele institute ne oferă ajutoarele necesare, în vremurile acestea grele.

Ne dau credite, ne dau bani dacă avem nevoie de ei pentru trebuințele noastre agricole.

Această instituție care ne dă credit ieftin se numește „Creditul agricol ipotecar al României”, care oferă tuturor agricultorilor cari au mai mult de 15 hectare proprietate, bani lesnicioși. Această instituție împrumută numai în baza intabulării proprietății noastre.

Iată avem credit, avem bani, pe care ni-i oferă această instituție într'un mod foarte ușor, și cu toate acestea nimeni nu face vr'un împrumut dela ea.

Așa mi-s'a dat să văd că această mare societate, la 31 Dec. 1933, avea bani în casă nu mai puțin decât suma de lei un miliard două sute cincizeci milioane (Lei 1 250.000.000), bani cari erau nefolosiți în agricultură, comerț și industrie.

Care va fi oare cauza că această îngrozitoare sumă de bani zace depusă la Banca Națională și nu este întrebuințată?

Răspunsul este ușor de ghicit. Și iată-l: Lumea, agriculturii fug ea dracul de tămăie atunci când aud de bani luați pe credit, cu toate că ar trebui să căutam a schimba fața acestei priceperi și a săvârși unul fiecare fapte cari să vestească lumii întregi că acest fel de a înțelege viața nu este bun.

Căutând fiecare a face fapte vădite, faptele lor vor fi pilde bune pentru cei fricoși

Cei doi sburători peste ocean

Dăm aici fotografia celor doi sburători Rossi (cel din stânga) și Codos (din dreapta) cari au plecat din Paris și nu s'au oprit până în California (America de nord).

și, și ei astfel vor căuta să-și schimbe felul lor de a înțelege viața.

Un lucru este știut de lumea întreagă, că fără de credit nu poate să existe viața pe pământ. Proverbul zice: „Creditul este sufletul comerțului”. Fără comerț însă nu poate trăi nici o țară. Noi trăim acum prost tocmai fiindcă n'avem credit. Să încercăm deci a ne folosi de creditul pe care ni-l îmbie „Creditul agricol hipotecar al României”.

Presum vedem se află bani, se află ce căutăm noi, dar nu se află oameni cari să folosească acești bani, pentruca astfel să se dea putința de câștig.

Lumea fuge de ei, nu vrea să audă de credit, căci le e teamă să nu se apropie de aceea putere fără de care nu poate să se înflorească și să înflorească locuitorii unei țări, care este creditul.

Creditul l'am putea asemăna cu inima care dă viață omului și tuturor ființelor cari viețuiesc pe pământ.

El este motorul care săvârșește cele mai însemnate fapte în viața unui popor. De aceea va trebui să însușim în mijlocul fricoșilor curaj, curaj mult și încredere în ziua de mâine; căci numai astfel vom putea să folosim comora care zace nelucrată, care ne-ar aduce mari foloase.

Trebuie să căutăm pe toate căile a reînvia încrederea, care este stâlpul puternic al vieții noastre de agricultori.

Pornind la drum cu acest gând nu ne rămâne altceva de făcut, decât să începem marea lucrare de însănătoșire românească, conduși fiind de lozinca aceea, că nici o bogăție finită nefolosită nu aduce nici un folos țării sale, ci din contră înmulțește suferințele poporului.

Deci să pornim cu gândul curat zicând: la muncă, frați români!

Olimplu I. Barna

Fel de fel

Cum să ferim caii de muște

Vara, muștele sunt foarte supărătoare. Mai ales cailor le fac mari neplăceri. De aceea se încearcă multe feluri de mijloace pentru a apăra caii de muște. În hergheliile din Argia se întrebuințează următorul mijloc: Din fierb frunze de nuc. Cu apa în care s'au fiert frunzele de nuc se spală caii pe tot trupul. Mirosul frunzelor de nuc apără caii de muște.

Apărarea copacilor de furnici

Se presară împrejurul copacilor cenușă. Cenușa trebuie înnoită după fiecare ploaie. Furnicile nu se mai ating de copaci și nu-i strică.

Câți advocați sunt în București

În anul 1908, în București erau numai 811 advocați. În anul 1916 numărul advocaților din București s'a ridicat la 1380, iar cu zece ani mai târziu, adică în 1926, numărul lor ajunge la 4600. Astăzi, în anul 1934 în București sunt 5000 advocați. Nu va trece mult și fiecare cetățean al Bucureștiului își va avea avocatul său.

Cum putem scăpa cotețele găinilor de pureci

Curățăm bine cotețul, apoi cu o mătură deasă imprăștiem petrol peste tot locul în coteț. În felul acesta toți puracii găinilor mor.

Oileiul păstrează ouăle proaspete

Un învățat american a născos un mijloc prin care ouăle se pot păstra totdeauna proaspete. Anume, se înmoaie și se țin puțin în oileu fierbinte. Se formează pe deasupra oului un înveliș care împiedică pătrunderea aerului și zemiștelor de boale. Oul nu se strică și se păstrează tot proaspăt.

Bud Vasile. Mai aveți de plătit 30 Lei pe anul 1933 și 150 pe anul 1934.

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Ioan Baciu, Sălăgean Teodor, Sanislav Mihailă, G. D. Covaci, Ioan Popa, Căpușan Ionel.

Câte 150 Lei: Flaviu E. Călugăr, A. Păculea, Rășniță Augustin, Valeriu Besu, Tămaș Vasile, Chiștea Teodor, Beta Ștefan, Dosu Nicolae, Vasile Cosma.

Alte sume: George Cocan 300; Socol Onisie 60; Irimie Pop 100; Erdeli Andreia 50; Aug. Belea 280; Burdea Mihai 200; Dragoș Gavril 140; Of. parohial Veseuș 186; Atanasiu Moga 300; Iosif Darabant 180; Al-mășan Petru 230; Dumitru Cerghizan 390; Căpâlnean Onicu 165; Șuș Ioan 100; Pavel Teoda 30.

Silvaș Ștefan 170; Ștefan Iuciu 30; V. Stoica 250; Vasile Ciocca I. P. 356; Pop Ioan 510; Rusu Ionel 200; Răduțiu Ioan 200; Soc. »St. Gheorghe« Ideciu 50.

Redactor: IULIU MAIOR.

Cetiri folositoare

Avem de vânzare colecții din gazeta noastră „Unirea Poporului”, anii 1926—1933, cari cuprind o mulțime de învățături creștinești, economice și plugărești, precum și povestiri frumoase, poezii, piese de teatru pentru popor și alte asemenea.

Colecțiile sunt broșate pe fiecare an în parte.

Prețul unei colecții 100 Lei, trimisă acasă la cetitor, cu poșta plătită de noi.

Se recomandă mai ales pentru biblioteci populare, școlare și parohiale.

Colecțiile se trimit numai după primirea prețului. Doritorii se vor adresa la

„Unirea Poporului”
în Blaj

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei
Legat întreg în pânză, aurit 340 „
LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Cărți de învățatură și petrecere

La Librăria Seminarului Teologic din Blaj se află de vânzare următoarele cărți scrise pe înțelesul tuturor de Alexandru Lupeanu-Melin, directorul gazetei „Unirea Poporului”:

Sămânța viitorului, îndemnuri luminoase pentru părinți, cum să-și crească copiii în frica lui Dumnezeu, spre binele lor și al neamului Lei 3.—

În pragul vremii, învățături pentru săteni în timpul de prefaceri prin cari a trecut lumea dela războiu încoace 10.—

Blajul istoric în icoane sau oglinda în care se vede întreg trecutul de jertfe și de lupte al vestitului orașel românesc dela îmbinarea Târnavelor 10.—

Sufletul Blajului o cuvântare lămurită, în care se arată sufletul creștinesc și româ-

nesc pe care l-au avut arhiepiscopii și cărturarilor cel mari ai Blajului 8.—

Copiii în războiu, povestiri durabile din zilele pline de dureri ale marelui războiu 2.—

Cărlig vinde pe Suru, piesă de teatru pentru reprezentațiile de prin sate, plină de haz, care face multă voie bună 5.—

De pe Secaș, poezii populare foarte vechi, culese în comuna Roșia de Secaș de un cărturar de de mult 8.—

Cartea Crailor sau cântecele Iroziilor la Nașterea Domnului 10.—

Banii se trimit prin poștă, pe înainte, cu mandat postal, adaogându-se și câte 2—3 lei pentru poștă de fiecare carte dacă se cer separat. Toate cărțile împreună 60 Lei și poșta o plătește librăria.

Se cer dela

Librăria Seminarului Teologic, Blaj